

Vyřizováno

172 15
Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

MVCRP01115DM

LIBERKA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

V Praze dne 4. 2. 2015
Č. j.: MV-156747-4/VS-2014

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 18. 2. 2015
podpis: ZL

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0295v

Rozhodnutí

Ministr vnitra příslušný podle § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal pan i

Vietnam, (dále jen „žadatel“), i za svou nezletilou dceru

– Česká republika, oba státní občané Vietnamu, oba trvale bytem
právně zastoupeni

, advokátem se sídlem 01 Liberec I, (dále jen „právní zástupce“), rozhodnutí odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 17. 10. 2014, č. j. VS-277/835.3/2-2014, kterým nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jejich žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl takto:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **zamítá**.

Odůvodnění:

I.

Žadatel požádal prostřednictvím Krajského úřadu Libereckého kraje dne 29. 11. 2013 o udělení státního občanství České republiky pro sebe i pro svou nezletilou dceru. Žadatel má v České republice povolen trvalý pobyt ode dne 15. 9. 2003, nezletilá dcera ode dne 23. 4. 2003. Žadatel je ženatý, má již zletilého syna, který nabyl státního občanství České republiky v roce 2014.

Ministerstvo vnitra správní řízení přerušilo svým usnesením ze dne 16. 4. 2014 spolu s výzvou k doložení podkladů nezbytných k řádnému projednání žádosti; uvedené podklady byly specifikovány v odůvodnění uvedeného usnesení. Současně Ministerstvo vnitra žadatele poučilo, že podle ustanovení § 36 a 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a před jeho vydáním vyjádřit se k jeho podkladům.

Požadované doklady žadatel předložil dne 21. 5. 2014, s výjimkou požadovaného vyúčtování plateb veřejného zdravotního pojištění za období, kdy byl veden jako samoplátce (od 12. 9. 2003 do 31. 8. 2010). Žadatel předložil vyúčtování pouze za období od 19. 5. 2011 do 30. 4. 2014. Žadatel rovněž požádal o prominutí nesplnění podmínky uvedené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství z důvodu porušování právních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění a uvedl k tomu, že o prominutí podmínky žádal již v předchozích žádostech, od neplnění jeho povinností uběhlo již téměř 5 let a nadále si bude plnit své povinnosti jako vzorný občan bez ohledu na to, jak dopadne tato, jeho již třetí žádost o udělení státního občanství České republiky.

II.

Ministerstvo po provedeném důkazním řízení a po zvážení všech podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatel prokázal splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, tj. má ke dni podání žádosti na území České republiky povolen nejméně pětiletý trvalý pobyt a po tuto dobu se zde převážně zdržuje, nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a pohovorem konaným před Krajským úřadem Libereckého kraje prokázal znalost českého jazyka podle vyhlášky č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky.

Žadatelova nezletilá dcera splňuje rovněž podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, podmínky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) a d) z důvodu věku neprokazuje.

Pokud jde o podmínku pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, tj. podmínku prokázání pozbytí dosavadního státního občanství, s odkazem na ustanovení § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky) se pozbytí dosavadního státního občanství pro udělení státního občanství České republiky dnem účinnosti uvedeného zákona (1. 1. 2014) nevyžaduje.

Ministerstvo vnitra však konstatovalo, že žadatel nesplňuje podmínku pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Ministerstvo vnitra konstatovalo, že i když žadatel nedoložil, ač byl k tomu vyzván, vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění za období od 12. 9. 2003 do 31. 8. 2010, kdy byl veden jako samoplátce, z přehledu plateb, který je obsažen v doložené informaci o pojištění (tzv. registrační údaje), je patrné, že žadatel nehradil veřejné zdravotní pojištění pravidelně a byl nucen si každý rok hradit i vzniklé penále – v únoru a červnu roku 2005, v dubnu a listopadu roku 2006, v květnu roku 2007, v září a říjnu 2008, v březnu a květnu 2009 a v lednu 2010. Z přehledu plateb je rovněž patrné, že žadatel platil veřejné zdravotní pojištění často jednorázově, a to vyššími částkami, aby dorovnal vzniklé dluhy.

Nesplnění podmínky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství lze podle ustanovení § 11 odst. 4 tohoto zákona prominout z důvodů hodných zvláštního zřetele. Ministerstvo vnitra se rozhodlo nesplnění podmínky neprominout, neboť žadatel si své povinnosti neplnil dlouhodobě, nejednalo se o pouhé jednorázové porušení. S ohledem na to Ministerstvo vnitra dospělo k závěru, že ještě neuplynula dostatečně dlouhá doba, aby žadateli takové porušení mohlo být prominuto.

Vzhledem k tomu, že žadatel nesplňuje shora uvedenou zákonnou podmínku pro udělení státního občanství České republiky a její nesplnění mu nebylo prominuto, nevyhovělo Ministerstvo vnitra z důvodu zachování jednotného státního občanství rodičů a nezletilých dětí ani žádosti žadatelovy nezletilé dcery.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí podal žadatel prostřednictvím právního zástupce ve smyslu ustanovení § 152 odst. 1 správního řádu včasný rozklad.

V rozkladu žadatel uvádí, že od 16. 5. 2009 do doby ukončení podnikání (31. 8. 2010) plnil svou povinnost na (úseku veřejného zdravotního pojištění) řádně a včas, jak lze vysledovat ze strany 3 přiložené informace o pojištění. Podle jeho názoru správní orgán nedodržel v napadeném rozhodnutí zásadu proporcionality a žádosti nevyhověl, i přes to, že mohl pochybení prominout, aniž by uvedl přesvědčivou úvahu, na základě které ke svému závěru dospěl.

Žadatel má za to, že správní orgán musí při svém uvážení vzít v úvahu závažnost porušení povinností, dobu, kdy k těmto porušením došlo, sankce, které dotyčné zákony samy za toto porušení ukládají, skutečnost, zda z hlediska těchto dotyčných zákonů následky porušení trvají či nikoliv, a zjednáání nápravy. To samé platí pro míru zavinění. Žadatel se nedomnívá, že zákonodárce chtěl každému cizinci, který se dopustí nezaplacení pojistného na veřejné zdravotní pojištění,

natrvalo uzavřít cestu k získání státního občanství, přičemž pouze důvody hodné zvláštního zřetele by mohly vést k prominutí tohoto porušení povinnosti.

Žadatel v té souvislosti poukazuje rovněž na to, že povinnosti podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství jsou tak rozsáhlé a komplikované, že k určitým porušením povinností dochází v celé české společnosti, tedy i mezi českými občany velmi často, přičemž tato porušení nejsou vždy považována ani za morálně odsouzeníhodná ani za skutečně společensky nebezpečná, nýbrž jen za důsledek neznalosti či neodbornosti plátců a poplatníků, jejichž jedinými následky jsou penále.

Žadatel se z výše uvedených důvodů domnívá, že samotná skutečnost, že určité porušení povinností stanovené zákonem trvalo delší dobu nebo bylo opakované, není dostatečným důvodem pro to, aby závažnost tohoto porušení naplňovala intenzitu požadovanou zákonným ustanovením pro neudělení žádosti (zřejmě státního občanství České republiky), když všechny ostatní podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), b), c) a d) jsou již v jeho případě několik let prokazatelně splněny.

Pro podporu svých tvrzení žadatel v další části konstatuje, že smyslem a účelem podmínky pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) je vyloučit z možnosti nabytí státního občanství České republiky cizince, který po dobu svého dosavadního pobytu na území České republiky porušoval právní předpisy, neboť hrozí nebezpečí, že by takový cizinec pokračoval v závažném porušování právních předpisů i jako občan České republiky, a je zde tudíž veřejný zájem na tom, aby takový cizinec státní občanství České republiky nenabyl, a dále odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 5. 2006, č. j. 2 As 31/2005-78, a na nálezy Ústavního soudu ze dne 29. 3. 1999, sp. zn. IV ÚS 311/97, a ze dne 22. 10. 1998, sp. zn. III. ÚS 153/97, týkající se zákazu pobytu cizinců.

Žadatel uzavírá, že porušení povinnosti musí být hodnoceno z hlediska proporcionality a i kdyby toto porušení zakládalo nesplnění podmínky pro udělení státního občanství, je správní orgán povinen provést správní úvahu podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství. Podle žadatele však správní orgán žádnou takovou úvahu neprovedl, pouze konstatoval, že nesplnění podmínky neprominul, neboť si žadatel své povinnosti neplnil opakovaně a dlouhodobě. Nijak se v napadeném rozhodnutí nevyjádřil k aktuálnímu chování žadatele, zejména se nevypořádal se skutečností, že od 16. 5. 2009 plní své povinnosti vůči zdravotní pojišťovně řádně a včas.

Žadatel v té souvislosti uvádí, že v České republice žije více než 25 let, povolení k trvalému pobytu má uděleno od 12. 9. 2003, studoval v České republice střední odborné učiliště, mluví plynule česky, v České republice řádně podniká, má dospělého syna, kterému bylo české státní občanství již uděleno, má nezletilou

dceru, které bude 15 let a která se k žádosti připojila, přičemž správní orgán se těmito skutečnostmi nezabýval ani v souvislosti s možným postupem podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství. I tyto skutečnosti musí podle žadatele správní orgán brát v úvahu při poměrování chráněných zájmů zásadou proporcionality, jak potvrdil Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí sp. zn. 5 As 39/2009 ze dne 20. 8. 2009.

V případě žadatele je podle něj přitom evidentní, že výchovná funkce ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) byla naplněna, jelikož od 16. 5. 2009 plní povinnost platit veřejné zdravotní pojištění řádně a včas. V té souvislosti žadatel poukazuje na to, že podle trestního zákoníku se odsouzení zahlašuje u trestů převyšujících 1 rok a nepřevyšujících 5 let po pěti letech, tedy podle méně přísných pravidel, než zvolil správní orgán, a poukazuje rovněž na tříletou dobu stanovenou v § 14 odst. 6 nového zákona o státním občanství České republiky č. 186/2013 Sb.

Na základě uvedeného žadatel navrhuje, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena k novému projednání.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra. Na základě jejího návrhu ministr vnitra konstatuje následující:

Napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zásadou proporcionality. Ministr vnitra upozorňuje, že porušování povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění nebylo jednorázovým pochybením, ale dlouhodobým a opakovaným zákonem uložených povinností, přičemž, jak vysvětluje i z vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění, přiložené k rozkladu, nešlo o bagatelní částky. Nedoplatky se pohybovaly řádově v tisícových položkách, přičemž ke dni 10. 4. 2006 žadatel dlužil na pojistném částku 12 788 Kč, ke dni 8. 8. 2008 částku 21 065 Kč, ke dni 9. 2. 2009 částku 5 958 Kč a konečně ke dni 8. 4. 2009 částku 1582 Kč.

Úvahy Ministerstva vnitra týkající se možnosti prominutí podmínky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství České republiky považuje ministr vnitra za dostačující. Žadatel ve svém vyjádření žádné důvody hodné zvláštního zřetele neuvedl, resp. pouze uvedl, že v souvislosti s podáním žádosti o udělení státního občanství České republiky, jež byla z tohoto důvodu zamítnuta, byl poučen a nyní i do budoucna bude své povinnosti řádně plnit. Ministerstvo vnitra tedy obecně zvažilo okolnosti porušování povinností ze strany žadatele, jejich opakovanost a dlouhodobost. Pokud žadatel v rozkladu namítá, že v rámci postupu Ministerstva vnitra měla být zvážena jeho vysoká míra osobní, rodinné a pracovní integrace v české společnosti (délka pobytu, studium, řádné

podnikání, nabytí státního občanství České republiky zletilým synem), ministr vnitra konstatuje, že důvody hodné zvláštního zřetele ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství by měly být v příčinném vztahu k porušování povinností. Vysokou míru žadatelovy integrace je třeba ve vztahu k prominutí nesplnění podmínky nahlížet spíše negativně, neboť tato okolnost by měla vést naopak k tomu, aby žadatel své povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění znal a také je řádně plnil.

Ministr vnitra se ztotožňuje s interpretačním vodítkem ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, jež žadatel uvádí, v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2008, sp. zn. 5 As 51/2007, tj. že smyslem a účelem uvedeného ustanovení je vyloučit z možnosti nabytí státního občanství České republiky cizince, který po dobu svého dosavadního pobytu na území České republiky porušoval právní předpisy, ve shodě se závěry správního orgánu I. stupně však z toho s ohledem na dlouhodobá a opakovaná pochybení dovozuje ve vztahu k žadateli opačný důsledek, tj. že je třeba žadateli poskytnout ještě určitou dobu k tomu, aby prokázal, že své povinnosti vůči České republice bude nadále řádně plnit. V té souvislosti ministr vnitra poukazuje na to, že od posledního porušení povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění neuplynulo ještě ani 5 let.

Pokud jde o poukaz žadatele na jím citované nálezy Ústavního soudu týkající se zákazu pobytu cizinců, ministr vnitra konstatuje, že v daném případě jde o udělení státního občanství České republiky, na které není právní nárok a které nijak nezasahuje do sféry základních práv žadatele (srv. nálezy Ústavního soudu ze dne 15. 7. 2007, sp. zn. II ÚS 624/06, a ze dne 8. 3. 2000, sp. zn. IV. ÚS 586/99).

K námitkám žadatele, jejichž předmětem je srovnání institutu zahlazení odsouzení a srovnání s obdobnou podmínkou podle nového zákona o státním občanství, ministr vnitra jednak uvádí, že nepovažuje za možné mechanicky srovnávat institut trestního práva s podmínkami pro udělení státního občanství České republiky, a poukazuje v této souvislosti opětovně na shora na shora uvedené interpretační vodítko k ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. K novému zákonu o státním občanství pak ministr vnitra konstatuje, že zákonodárce v zákoně č. 186/2013 Sb. v rámci přechodných ustanovení stanovil pouze, že v již zahájených správních řízeních dokončovaných podle zákona o státním občanství se nebude nadále požadovat pozbytí dosavadního státního občanství, z čehož lze a contrario dovodit, že ostatní podmínky nebudou ve světle nové právní úpravy posuzovány. V této souvislosti je vhodné poznamenat, že zákon č. 186/2013 Sb. může na jednu stranu představovat jisté zmírnění některých podmínek pro udělení státního občanství, na druhou stranu některé podmínky nově přidává či je zpřísňuje (například jazykovou kompetenci žadatele), přičemž všechny tyto podmínky tvoří organický celek (stejně jako je tomu u zákona o státním občanství) a nelze z něj vytrhovat jen některá, pro konkrétního žadatele výhodnější ustanovení.

Na základě výše uvedeného ministr vnitra proto rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

164